

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

empheoteica tenebantur prestare patrocinium; eo
solum & opera sua tam in causis dicti hospitalis, q̄ in
cōfessionibus instrumentis eiusdem gratis, & absq; ali
qua mercedis solutione ad omnem dicti do. rectoris
requisionem, & quoties esset necessarium: ire ad sol
vendū domino rectori, uel cui ipse uoluerit, seu cui
solui deberent, sextā partē collectarum pro tēpore
soluendi per clerū non exemptū dicto hospita
li ad conferendū, & contribuendū dictā sextā partem
collectarū cum dicto hospitali, seu eius rectore, quo
tiefcunq; fuerit opportunū, alioquin elapsis octo die
bus post terminū assignatū ad soluendū dictas colle
ctas si dicti emphyotea non soluerent, dictā sextam
partē, ut supra, promiserunt prestare dicto rectori
tot pignora, & ut latius in instrumento renouationis
facto de anno 1477. cōtinetur: de anno deinde 1506.
facto per dictū do. rectorē renouatio emphyote
sis dictis de Vizano, sequendo modū, & formā aliarū
locationū, & maxime locationis, & renouationis de
dicta re facta de anno 1477. & p̄r hac ultima reno
uatio cōtinetur facta cū ipsidem capitulis, modis, quali
tibus, & conditionibus in dicto instrumento de anno
1477. facti appositis, t̄ ad quod cū instrumentū ulti
mū factū de anno 1505. se referat, omnia in dicto pri
mo instrumento posita dicuntur in ultimo apposita,
& repetita auri. si quis in aliquo. & ibi Bart. & docto.
omnes. C. de eden. omnes. C. de quadriē. præscrip.
factura q̄ habentur per Bart. in l. preter. S. erit in fi.
si non rap. & est bonus rex. in l. 2. ff. de coniungen
tum emancip. libe. & in auth. de filiis ante dot. instru.
natio in l. 1. & ad propositū bene inferuit id, quod
voluit Bart. quē alii cōiter sequuntur in l. si mihi, & ti
nos. & verū oblig. in ultimis uerbis, q̄ renouatio, q̄
fit ad re. emphyoteica ēt finita emphyoteosi, debet
intelligi secundum naturā primi p̄dicti ad eō, q̄ oīa, q̄
in præcedenti p̄dicti, & concessione continebantur, ut
debeat in sequenti cōtractu renouationis repetita,
arg. l. tempore. S. qui impleto. ff. locati. l. pen. S.
uenerit. l. mari. & est casus expressus in c. 1. de gra
di. l. fœderis. l. 2. & in c. 1. de duobus fratribus. ubi hoc
procedit in dubio, q̄n uerba in instrumento renoua
tionis apposita non essent clara, neque hoc importa
re. Itē magis hoc dicēdū est in casu, quo ex uer
bis renouationis hoc inferretur, ut quia in eo, prout
in casu nostro, apponerentur hæc, uel similia uerba,
sequendo formā, & modū aliarū locationū, quia in
instrumentis non certis locus est cōiecturis. l. cōtinuus.
S. aliter. l. 2. ff. de oblig. Sed attenda natura primæ cō
cessionis renouationis factæ de anno 1477. licitū
erat illud Vizano pro pensionē, & canone debito,
atque assensu soluere dictā sextam partem colle
ctarum imponendā dicto hospitali, quotiescunq;
fuerit opportunū, ipsi rectori, uel cui uoluerit, seu
cui dicta collecta solui debuerint, ergo dicti de Viza
no soluendo illam sextā partē collectarū tēpore, quo
fuerint impositæ, illi tantum, cui collecta solui debe
bant, potest solui, & conuenta respectu solutionis ca
pione adimpluisse dicuntur, cum enim in corū ele
ctione esset soluere uel rectori, uel illi, cui collecta
solui debebant, alteri soluendo dicitur satisfactum,
q̄ quia si alterutius electio est dare debentis. c. in al
ternatione. reg. iur. in 6. l. plerunq; ff. de iure do
tationis. l. si is, qui ducit. S. utrū. ff. de rebus dub. &
l. si quis in fi. ff. de verb. oblig. ¶ Preterea tam in pri
mo instrumento facti de anno 1477. quā in facto de
anno 1505. illi de Vizano conductores se obligauē
runt ad soluendū dictā sextā partem collectarum,
secundum, & prout soliti fuerunt, seu prout solitus
fuit ser Dominicus de Vizano, & prout semp dictus

ser Dominicus soluit, & contulit. At ser Dominicus
solitus fuit dictā sextā partem collectarū soluere exa
ctori, & ad exactionē, & receptionē collectarū depu
tato, ut ex scriptis, & apochis penes dictos de Vizano
existentibus cōstat, & sic canon, seu id, quod loco ca
nonis solui debebat, fuit secundū solitū, & consuetū
modū solutum, ergo sequitur, q̄ secundum solitū, &
consuetum modū, seu secundū quod ser Dominicus
semper soluit, & soluere solitus fuit, dicitur fuisse so
lutum, t̄ q̄m hæc uerba secundū quod solitum, & con
suetum fuit, ad plus binū actum requirunt, cum soli
tum id dicatur, quod semel factū fuit, consuetum ue
ro, quod saltem bis fuit factum, ut est tex. ibiq; Bar. in
l. mela. S. sed si alimenta. ff. de alim. & ciba. lega. & per
Bal. in l. binos. ad fin. C. de aduoca. diuer. iudi. cum si
mil. & ad hanc solutionem solitā, & consuetam con
trahentes in ultimo renouationis instrumento se re
misisse, illamq; seruare, & locum habere uoluissē ui
dentur, ut ibi in illis uerbis, prout semper contulit, &
solitus fuit facere dictus ser Dominicus, ergo huius
modi solutio inter ipsos seruāda fuit, & est, nam ēt si
de solita, & consueta solutione non fuisset cōuentū,
tacite tamen diceretur cōuentū eo modo, quo inter
ipsos solui consuetū, & solitū fuerat. l. quod si nolit. S.
qui assidua. ff. de ædil. edic. & faciunt ea, q̄ habentur p
Moder. in c. cum m. col. 3. de constit. Ex quibus cla
rē constat, præfatū do. Rectorem non potuisse de
clarare, prout declarauit, nec possessionē apprehen
dere ob non solutionem canonis. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Pactū expressum, quod nō liceat emphyteosis in totū, uel in partē
rē uēdere, et alienare, nisi ecclesia, qua in emphyteosim cōcessit,
sub pena, & quod ipso iure cadat & c. operatur, ut nec cū cōsen
su prælato, nec ex iusta causa res alienari possit, & m. 4.
- 2 Pactum semper intelligendum, ut aliquid operetur.
- 3 Pactum, quod liceat rem emphyteoticā uendere, seu alienare,
operatur, ut etiam sine consensu domini res possit alienari.
- 4 Prohibitio de alienādo expressa ab homine concurrens cum probi
tione iuris cōis operatur, ut res nullo modo possit alienari.
- 5 Emphyteota si res emphyteoticas, uel earū partē alienet, stante pa
cto, quod nō liceat emphyteota rē uendere, & alienare sub po
na, & quod ipso iure cadat, & c. penam incurrisse dicitur, &
res in totum fuit ad ecclesiam deuoluta, ac prælato licet pro
pria auctoritate rem ingredi, & apprehendere, alterique lo
care, absq; eo, quod prius super hoc iudicis sententia decla
ratoria lata fuerit.
- 6 Emphyteota ob alienationē partis rei emphyteoticæ à tota re cadit.
- 7 Stante pacto, quod nō liceat emphyteosis rē uēdere, & alienare sub
pena & c. episcopus, & prælatus non potest caducitatē remitte
re, nec licentiā alienandi dare, nec alienationes factas cōfirmare.
- 8 Consensus confirmatorius expost facto interveniens retrotrahitur,
& quādam ratificatio esse dicitur.
- 9 Prælatus potest quidem in querendis, sed non in iam acquisitis ec
clesiæ præiudicare.
- 10 Caducitas quando ipso domino uolente, & declarante, tantū cōtin
gat, & quādo ipso iure absq; alia domini declaratione, & cōse
quenter quādo caducitas à domino remitti possit, & quādo non.
- 11 Prælatus si post alienationem ab emphyteota factā cōfirmetur
se licentiā alienandi dedisse, illa confessio ecclesiæ quoad ius
sibi ex alienatione quæsitum non præiudicat.
- 12 Confessio cōtēmens id, quod ipsi cōstituerat impossibile, nō ualet.
- 13 Confirmatio, & concessio rerum ecclesiæ à prælato facta semper in
dubio secundum formam ecclesiæ consuetam facta intelligitur,
& comprehendit personas consuetas, & non ultra.
- 14 Res ecclesiæ, & præsertim Rauenmann perpetuum concedi non
possunt, sed solum usque ad tertiam generationem.
- 15 Et si in perpetuum sit concessio, an in totum uideatur, quod, ut
nec usque ad tertiam generationem ualeat. m. 18.
- 16 Feudatarius cōcedens alteri feudum aliter, quā ipso habeat, & ul
tra feudū naturā, feudū amittit, illudq; ad dominū deuoluitur.

Emphyteota

- 17 *Emphyteota si rem habeat iuxta consuetudinem ecclesie, illa consuetudo est seruanda, nec extendi potest.*
 19 *Prelatus bona ecclesie consanguineis suis in emphyteosim perpetuam concedere, seu illis aliter alienare non potest: & quomodo hoc procedat. num. 20.*
 21 *Emphyteota licentia alienandi data intelligitur secundum naturam, & consuetudinem rei.*
 22 *Emphyteota quomodo licentiam alienandi sibi in instrumento emphyteotico a domino datam habere dicatur.*
 23 *Prelatus ecclesie capitulum habentis solus caducitatem remittere non potest.*

E P I T O M E.

PACTO expresse conuenito, q non liceat emphyteotis in totum, uel in partem rem uendere, & alienare, nisi ecclesie, quæ in emphyteosim concessit, sub pena &c. & q ipso iure cadant &c. ob alienationem rerum, uel earum partis emphyteota pœnam conueniam incurunt, & ipso iure absq; alia iudicis declaratione à tota re emphyteotica ceciderunt, quam in totum fuisse ipso iure ad ecclesiam deuolutam, & prelato sicuti propria auctoritate illam ingredi, & apprehendere, alterique cōcedere absque eo, q super hoc iudicis sententia declaratoria lata fuerit, nec prelatus ipsum caducitatem remittere, nec licentiam alienandi emphyteotis dare, neque alienationes iam factas confirmare potuisse, hic demonstratur.

C O N S I L I U M C X X I I.

IN EMPORE inuestitura facta per ecclesiam emphyteotis cōuentum fuit per pactum expressum, q non liceret ipsis emphyteotis in totum, uel in partem rem uendere, & alienare, nisi ipsi ecclesie, quæ in emphyteosim concessit, sub pena, & q ipso iure cadant &c. licitumque sit in casu alienationis agētib; pro ecclesia propria auctoritate conductores expellere, & rem apprehendere: p quod pactū uidetur inferri posse, q res non possit alienari etiam cum consensu prelatis, alioquin pactum fuisset frustratorium, nihilque operaretur, quia absque pacto cum consensu prelatis alienari potuisset. l. si. C. de iure emphyteotico. & c. potuit. extra de locato. & t semper intelligendum est, q pactū huiusmodi aliquid operetur, argumēto c. si Papa. de priuilegiis. in 6. l. si quando. ff. de lega. 1. l. si quando. in princip. C. de inoffic. testam. & l. 1. in si. ff. ad municipa. & facit in simili id, q quod dicitur de pacto, q liceat rem emphyteoticam, siue feudū alienare, quia ut aliquid operetur, intelligitur etiam sine consensu domini. c. 1. de feudo nō hab. nat. feu. & ibi Andr. de Iser. & Prepositi. & ita tenet Bal. in l. si. col. 1. C. de iure emphyteo. Imo. in d. c. potuit. col. 29. Alexan. in consi. 173. col. 3. lib. 1. idemque uoluit Angelus, & plures alii sequuntur, quos refert Præposit. Mediola. in d. c. 1. quicquid dixerit Specu. in tit. de locato. in §. nunc uero aliqua. vers. 94. quem sequitur Alex. in consi. 106. lib. 4. & in consi. 128. lib. 5. Præterea t ex quo ultra prohibitionē iuris cōmunis de non alienando iuxta d. l. si. & d. c. potuit. concurret etiam prohibitio expressa hominis, & contrahentium, huiusmodi prohibitio debet aliquid ultra prohibitionem iuris cōmunis addere, & consequenter q res nullo modo etiam ex causa iusta, & cum consensu domini, & prelatis possit alienari per textum cum ibi nota. per glof. & docto. in c. uerum. de cōdit. apposi. & in §. sanctissimas. in auth. de alien. & emphyt. per Alexand. & alios communiter in l. filiusfamilias. §. diui. ff. de lega. 1. glo. in auth. hoc ius porrectum. C. de sacrosanc. eccle. ibique Bal. col. penult. Rursus à prohibitionē generali exceptus est unus casus, nisi fieret alienatio ipsi ecclesie Rauennati, q in emphyteosim concessit, quo in casu exceptio intel-

ligitur, si prelato, aut episcopo placuit, & si episcopi, & prelatis interueniat, quia tunc ecclesie alienari non possit, argumēto c. eccle. non alien. in 6. & constat, quia concessio emphyteosim, uenditio, & huiusmodi alienationes sensu duorum, & contrahentium dependent, pactis. cum similibus. Cum ergo unus calius exceptus, qui intelligitur, uolente, & consensu prelato, & non aliter, in aliis tamen generaliter alienatio dicitur prohibita, etiam nientie consensu episcopi, quia exceptio illam in casibus non exceptuatis. l. nam q. in fin. ff. de penu. lega. l. si. in fin. de iureiur. neque in fin. ff. de rebus eorum. Et ex quo, q si facta fuerit alienatio de aliquo de parte rerū ecclesie absque consensu prelatis in casu nostro plures factæ reperiuntur, & dicitur pœnam pecuniariam, de qua in iure incurrisse, & res in totum et ipso iure fuisse deuoluta, & sic prelato successori licet emphyteoticas omnes propria auctoritate ingredi, & alteri concedere, & locare ab ipso prius sup hoc iudicis sententia declaratione ex quo per pactum huiusmodi potestas, & fuit concessa per ea, quæ in simili uolunt Bernes in l. 3. C. de pigno. & optimè traditur per l. si in possessionem. C. ad l. iuliam. de ui. pub. l. si. Et t q ratione alienationis partis rei tertia in totum à re cadere dicatur, tenet doct. in fin. C. de iure emphyteo. & probatur in d. c. p. quando de illo, qui non soluit, ad eum, qui prout uidetur esse de mente illius textus, quæ æquiparat: sed qui canonem pro parte cedunt à tota re cadit, ut ibi habetur, ergo &c. dicitur in iure. ff. de dona. & hoc uoluit Bal. in §. contra allegando. Præterea quamuis de iure cōueniendi possit, q in totum non caderet, tamen in hoc casu fuit expresse conuentum, q quæ alienationem partis cadat, pactum erit seruandum, & contractus legem ex conuentione partium. l. contractus. ff. de reg. iuris. Item q non sententia iudicis, est de mente Baldi in c. de prohib. seu. alien. per Federicum. in res. & q Ex præmissis itaque infero, q episcopus, & prelatus in casu nostro caducitatem remittere potuit, nec licentiam alienandi emphyteotis, & que potuit alienationes factas confirmare, & inuestitura, & pactis: quoniam si emphyteosim cum consensu episcopi, & prelatis alienare potuit, ut supra, ergo sicut prelatus, & episcopus potuit consentire, neque facere, q res alienationem suum consensum alienationes factas conuincit ualeret, sicut enim consensum suum non potuit, ita illam non ualiditatem operari non potuit, ita illam non debet posse confirmare, argumēto c. de rebus eorum. cum ibi not. in fin. ff. de verbo. obligat. l. si. ille consensus confirmatorius, qui expositio terueniret, retrahitur, & dicitur esse expositio per ea, quæ uolunt doctores in l. si. cedoniamum. & in l. si quis mihi bona. §. si illi acquirit. hared. in c. 1. de rebus eccle. non alien. in c. consuetudinis. de consuetud. Præterea per expressum fuit hoc ius ecclesie acquisitum, per emphyteoticam alienari nequeant etiam cum consensu archiepiscopi, item q in casu, quo fuerint alienati, ipso iure ad ecclesiam deuoluta dicatur, & prelatus iam acquisitum archiepiscopus, & prelatus potuit, neque potest remittere, & sic in iure quæ ecclesie præiudicare, quia & si in quærendis potest iudicare, non tamen in acquisitis, per glof. in

- frandādū ecclesiā, vel alios, quā in personis extraneo-
rum. I. nihil. §. facilius. ff. de bonis liber. & hoc ē vī ef-
se de mente Iacobi de Beluif. & Arch. in c. episcopus.
- 20 10. q. 2. qui dicunt, qd prelati pōt bona ecclesię cō-
sanguineis concedere, quando sub pactis equalibus,
& consuetis concedit, nam tunc prohibitionis rō cel-
sat, ergo quando cōcederet sub pactis insolitis, & nō
consuetis, ac in equalibus, ipsi expresse sentiunt con-
cessionem non ualere. & ita est de mente Abb. ē in
c. ut super. in fi. uer. de rebus eccl. nō alien. sed in casu
nostro archiepiscopus sub pactis insolitis, in equali-
bus, & consuetis, ac ecclesię prejudicialibus, uidelicet
in perpetuū confirmauit, concessit, & licentiā dedit,
- 21 ergo &c. ¶ Considerandū est ē, qd quoties a prela-
to licentiā alienandi in instrumēto emphyteotico
fuit emphyteote simpliciter data, temp in dubio dēt
intelligi cōcessā facultas secundū naturā, & cōsuetu-
dinem rei, & non aliter, per Bal. in d. auth. si quas. col.
- 22 1. item qd emphyteota dicatur habere licentiā alie-
nandi ita demū, si tempore alienationis petita fuerit
licentiā, seu cōsensu domini iteruenerit, alioquin a-
lienatio esset ipso iure nulla, ut noluit Spec. in tit. de
loca. §. nūc uero aliqua. uer. 94. & Bal. ibi in addi. uer.
pactum quod &c. ac sequitur, & defendit Alex. in cō-
fi. 128. lib. 5. & optime in consi. 106. lib. 4. ubi contra-
riū respōdet. Sed in casu nostro post licentiā hōi da-
tā emphyteota tempore alienationis, & cōcessionis li-
cenciā non petijt, neq. cōsensu domini archiepī ē ex
postfacto interuenit, ergo cōcessio ipso iure nō ua-
luit, ut in d. l. fi. C. de iure emph. d. c. potuit. c. 1. §. 1. de
ph. feud. alien. per Loth. & c. 1. §. 1. de prohib. feud. a-
lien. per Fed. ¶ Vltimo considerandū est, qd ex quo
ecclesiā in casu nostro capitulū hēt, solus patus, seu
Archiepiscopus nō potuit caducitatē remittere, ut est gl.
& cōis opinio dōc. i. d. c. potuit. & ibi Imo. dicit i pra-
ctica non posse priū obtineri, & habetur p. l. in l. 2.
col. 53. C. de iure emph. & hęc pro aliquā informa-
tione excellentissimorū dominorū arbitrorū addu-
cere uolui. Reliqua ipsi suppleant. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Locatio ad longum tempus, ut ad decem, vel 11. annos dicitur alie-
natio, praesertim si in ea pactum de francando rem precise fuit
appositum.
- 2 Gl. in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. 2. uolens locationem ad lon-
gum tempus non esse alienationem quo in casu procedat.
- 3 Emphyteota ob locationem factam ad undecim annos absque licen-
tia, & requisitione domini, a iure suo cadit.
- 4 Emphyteota quare irrequisito domino alienare non possit: et quod
eadem ratio in locatione ad longum tempus militet.
- 5 Venditione rei simpliciter prohibita, censetur etiam prohibita lo-
catio ad longum tempus, ex qua dominium utile, & naturalis
possessio transfertur.
- 6 Emphyteota licentiam locandi ad nouennium habens non potest
ultra illud tempus locare.
- 7 Emphyteota si data fuerit a domino licentia rem ad nouennium
locandi cum pacto francandi, & liberandi, seu emendi, petita
prius licentia talis uenditionis, & liberationis siende, an per lo-
cationem sic faciendam ius, seu dominium aliquod in conducto
rem transferatur, tam prout dicta licentia, quam uirtute
dicti pacti de francando.
- 8 Quid si ultra dictum pactum de francando in locatione appositum
traditio rei sequuta, uel precium oblatum esset.
- 9 Emphyteota licentiam habens a domino rem alienandi infra men-
sem, uel in certam personam, si post mensem, uel in alium alie-
net, cadit a iure suo.
- 10 Ex locatione ad undecim annos per emphyteotam facta cum pa-
cto de francando precise dicitur in conductorem translatum do-
minium utile cum naturali possessione, quando emphyteota de-
dit, & concessit omne ius suum, & constitutum de possidendo
appositum.

- 11 Emphyteota alienando, seu locando ad longum tempus
floreant ius, quod ipse habebat, transferat, & constitutum
manet, maxime si constitutum de possidendo appositum
12 Ex pacto constituti de possidendo in locatione appositum
per emphyteotam facta opposito etiam de conductorem
ductorem translatum dici potest.
- 13 Pactum de francando in contractu locationis pro-
dendo in se continet.
- 14 Et quid in locatione ad longum tempus locatio
15 Emphyteota si habeat a domino licentiam locan-
ticam certa persona ad nouennium cum pacto
ad quid licentia data debeat intelligi, & si
undecim annos cum pacto francandi praesertim
licentia excusetur, ut a iure suo cecidisse non
16 Emphyteota ecclesiā, qui de rigore iuris aliquam
cecidit, si aliter domini non interfit, nec illius
deterior, non cecidisse est interpretandum.
- 17 Licentia data emphyteota de aliquo faciendū
rationis ad aliud diuersum non debet exten-
18 Emphyteota ob simplex pactum de francando locan-
& ob promissionem de uendendo non cadit a
tum alienationis, & uenditionis, reig. traditio
19 Emphyteota habens licentiam locandi rem com-
simpliciter non potest locare cum pacto francan-
20 Per pactum de francando simpliciter locatio ali-
et non cogitur francare, nisi quatenus per pactum
per pactum de francando precise.
- 21 Emphyteotam non posse ad longum tempus locare
nimo, est communis opinio, & sequenda.

E P I T O M E.

Data licentiā a domino emphyteote, et
di rem emphyteoticam ad nouem annos
fong, puta titio, cum pacto francandi & libe-
emendi, petita prius licentia talis uenditionis
rationis siende, & statuto loci disponere, non
nouem annos absque licentia domini fieri
emphyteota aliter non requisita domini licen-
annos undecim re eidē titio locauerit, potest
stituit oī ius suū dando, & cōcedendo, & de
francando precise, ipsum a iuribus suis, & iure
licentia predicta cecidisse, & rem emphyteoti-
ecclesiā dominam reuerfam fuisse, &c.

C O N S I L I U M CXXXI.

MERITOREM esse illam opinionem
qua concluditur Antonium
cecidisse, & res ad ecclesiam
sas ob locationem ad undecim
pacto de francando precise, ut in facto pro-
factam, & multis omis, hanc concluditur
mus in primis, quia locatio ad longum tem-
cem, uel undecim annos dicitur alienatio,
si in ea pactū de francando, & appropriandū
se fuit appositū, ut uoluit Alex. in consi. 1. r. p.
rex. in c. 2. cum ibi nō de locato. in c. ad au-
ibi Imo. de rebus eccl. non alien. in l. 1. ubi
si duobus uehiculis. ff. commoda. l. 1. cū ibi
ger uectig. uel emphy. per Alex. in l. si filius
marr. & est gl. ibique dōc. Card. in clem. 1.
eccl. non alien. l. fi. & ibi no. C. de rebus eccl.
lien. & hęc est communis sententiā, quicquid
gl. in l. codicillis. §. instituto. ff. de leg. 2. i
nio saluatur, quando esset facta locatio ad
pus cum expressa reservatione utilis domini
ralis possessionis, ut ibi per Ioan. de Imo. &
per Dōc. communiter in l. si domus. in l. 1. ubi
1. & per Bald. ibique Moder. in c. qd in ecclesiā
de constit. sed per alienationem rei emphyteoti-
requisito domino, & absq. eius licentiā facta
teota cadit a iure suo. c. potuit. de loc. & l. c.
3 emphyt. ergo & in casu nostro per locatio-